

კავკასიელი

კავკასის მთებში მე ვარ შობილი,
სამშობლო ჩემი შუა ქართლია,
გვარით, წოლებით, იქ ვარ ცნობილი,
ნინო წმინდაა ჩემი ნათლია.

ჩემთვის ერთია, იყოს კახეთი,
იმერეთ-მესხეთ, რაჭა, გურია,
თუშეთ-ფშავეთი, გინდ ხევსურეთი,
სვანეთის ნახვაც ძალზე მყურია.

თვით სამეგრელო, ძველი ოდიში,
აფხაზეთი და სამურზაყანო,
მსურს ვინახულო, ვთხოვო ბოდიში
და მოკრძალებით მივეთაყვანო.

განა არ მახსოვს კობცა ლეჩხუმი,
ანდა ლამაზი, გურუა აჭარა,
ვხელავ, ბრწყინავენ ვით აბრეშუმი,
მათ მოგონებამ მთლად გამახარა.

არ მაფიწყდება ძველი თბილისი,
ღელაქალაქი ღელა მშობელის,
ფოთი, ბათუმი და ქუთაისი,
გაძრები ჩვენი საგალობელის.

ყველა მათგანი არის ნაცნობი,
ყველა მათგანი ჩემთან ახლოა,
მათ გრფიალით მაქვს გული ნაღრძობი,
ყველგან იქ ჩემი სამოსახლოა.

მე სხვა სამშობლო არსად არა მაქვს
ასე მარადი და მაღლიანი,
მისი სიცოცხლე გულით თან დამაქვს
როგორც მის შვილი, აღამიანი.

ჩემი სარკეა მის ცა ნათელი,
მისი მთა-ბარი – ჩემი აკვანი,
ვალდებული ვარ, ვუნთო სანთელი
და დაჩოქილი ვცე მას თაყვანი.

1960